

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 922

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 20 septembrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 310 din 19 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) și ale art. 20 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate	2–8
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
125. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu	9–15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
468. — Decizie privind eliberarea domnului Octavian Oprea din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității pentru Digitalizarea României....	15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.603. — Ordin al ministrului finanțelor privind aprobarea contractării de către Ministerul Finanțelor a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în sumă totală de până la 3,5 miliarde euro, prin lansarea a două serii noi de obligațiuni denumite în euro cu maturitatea de 4 ani și, respectiv, maturitatea de 7 ani, în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes” și desemnarea administratorilor tranzacției	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 310

din 19 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) și ale art. 20 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) și ale art. 17 lit. f) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, excepție ridicată de Mircea Călin Flore și Vadim Don Benyatov în Dosarul nr. 4.786/2/2017 conexas cu Dosarul nr. 6.770/2/2017 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.565D/2018.

2. La apelul nominal răspund autorii excepției, prin domnul avocat Gheorghe Dragomir din cadrul Baroului București. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorii excepției de neconstituționalitate au depus la dosarul cauzei note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul domnului avocat Gheorghe Dragomir. Acesta face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, nr. 21 din 18 ianuarie 2018, nr. 26 din 16 ianuarie 2019 și nr. 55 din 4 februarie 2020, precum și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv la hotărârile din 5 iunie 2013, 15 octombrie 2020 și 11 ianuarie 2022, pronunțate în cauzele *Stana împotriva României*, *Muhammad Muhammad împotriva României* și *Corneschi împotriva României*. Se face trimitere, totodată, la punctele de vedere prezentate de către Raportorul special al ONU, de către Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei (Rezoluția 1.551/2007 privind echitatea procedurilor judiciare în cazurile de spionaj sau divulgare a secretelor de stat, adoptată la 19 aprilie 2007), de către Fundația Helsinki pentru Drepturile Omului și Asociația de Intervenție Juridică și de către Amnesty International în cauzele antereferte, prin raportare la dispozițiile Constituției și la dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

5. Se arată că instanța de contencios constituțional nu a mai fost sesizată anterior cu o excepție întemeiată pe argumente similare, referitoare la dreptul la un proces echitabil. Cu privire la acest aspect se susține că autorii excepției de neconstituționalitate, deși sunt persoane interesate, au fost excluși de la dreptul de a cunoaște informațiile clasificate care fac obiectul probelor din cauzele în care aveau interes procesual. Se susține că, din perspectiva cetățeniei, niciunul

dintre cei doi autori ai excepției nu este cetățean exclusiv român, unul fiind cetățean american, iar celălalt având dublă cetățenie, română și britanică. Se arată că dispozițiile art. 30 din Legea nr. 182/2002 exclud de la accesul la informațiile clasificate cetățenii străini și cetățenii români care au și o altă cetățenie. Se afirmă că dispozițiile legale anterior menționate creează discriminare sub aspectul asigurării dreptului de acces liber la justiție între cetățenii români și, respectiv, cetățenii străini și cei care au mai multe cetățenii, printre care și cea română. Se susține că accesul la informațiile clasificate ar putea fi acordat apărătorului ales, însă această ipoteză este lipsită de utilitate, așa cum, de altfel, s-a reținut prin jurisprudența mai sus invocată, spre exemplu, prin Decizia Curții Constituționale nr. 21 din 18 ianuarie 2018, prin care s-a constatat că dispozițiile legale criticate ar putea crea discriminare chiar în rândul inculpaților dintr-o cauză, autoritatea emitentă a actului clasificat având posibilitatea de a permite selectiv accesul apărătorilor acestora la probe clasificate.

6. Se susține că argumentul anterior referit este lipsit de utilitate și dintr-o altă perspectivă, care nu a fost analizată nici de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, nici de către Curtea Constituțională, aceleași dispoziții legale impunând persoanelor care au acces la informațiile clasificate să nu le dezvăluie. Prin urmare, avocatul, chiar dacă este titular al autorizării de a lua cunoștință de informațiile clasificate care constituie probe în dosarul în care îl reprezintă pe inculpatul care nu are cetățenie exclusiv română, nu poate să comunice acele informații persoanei interesate, pe de o parte, pentru că aceasta nu este autorizată, și, pe de altă parte, pentru că persoana în cauză nu are cetățenia care îi dă dreptul să acceadă la procedura de acces la informațiile clasificate.

7. Se arată că, nu în ultimul rând, un alt argument este acela generat de faptul că, având o altă cetățenie, persoana interesată, de principiu, vorbește o altă limbă, aspect care presupune ca în procesul de comunicare, dacă are dreptul să primească informațiile clasificate din partea avocatului, ar trebui să intervină încă o persoană, care, de asemenea, ar trebui să fie autorizată, respectiv interpretul, ceea ce este puțin probabil să se realizeze într-un timp util soluționării cauzei.

8. Este invocată și împrejurarea potrivit căreia legea, astfel cum a fost modificată, exclude avocatul din rândul persoanelor implicate în procedurile judiciare în procesul penal care au acces la informații clasificate. Se susține că avocatul, prin atribuțiile legale pe care le are, este exclus de la dreptul, garantat celorlalte persoane care deserveșc justiția, de acces liber la informațiile clasificate, textul criticat dând posibilitatea ca exclusiv o autoritate administrativă să verifice și să cenzureze din perspectiva profesionalismului capacitatea avocatului de a susține interesele clientului.

9. Se face trimitere și la argumentele formulate în concluziile scrise, fiind invocată Hotărârea din 11 ianuarie 2022, pronunțată în Cauza *Corneschi împotriva României*, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, în lipsa posibilității avocatului de a dezvălui informații clasificate clientului său, orice apărare, chiar și cea făcută de către un avocat care are o

autorizație emisă de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, este ineficientă și, de asemenea, că, în această ipoteză, limitările impuse drepturilor reclamantului la o procedură contradictorie și la egalitatea armelor sunt de natură a afecta esența dreptului său la un proces echitabil.

10. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Cu privire la pretinsa încălcare a principiului egalității în fața legii, se susține că dispozițiile art. 16 din Constituție sunt aplicabile cetățenilor români, în cazul cetățenilor străini sau apatrizi, dar cu domiciliu în România, fiind incident art. 18 din Legea fundamentală. Or, autorii excepției de neconstituționalitate nu se încadrează în niciuna dintre aceste categorii, fiind cetățeni străini cu domiciliul în străinătate.

11. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 din Constituție se susține că autorii excepției de neconstituționalitate au avut acces, prin intermediul avocatului, la informațiile clasificate, astfel că acestora le-a fost asigurat accesul liber la justiție. Sunt invocate, în acest sens, deciziile nr. 805 din 7 decembrie 2021 și nr. 810 din 7 decembrie 2021.

12. Referitor la pretinsa încălcare a dreptului la apărare este invocată Decizia nr. 805 din 7 decembrie 2021, paragraful 22.

13. Cu privire la pretinsa încălcare, prin textul criticat, a dispozițiilor constituționale ale art. 41 se susține că litigiul în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate îi privește pe autorii excepției, nu pe avocat, motiv pentru care, sub acest aspect, excepția trebuie respinsă ca inadmisibilă.

14. În replică, domnul avocat Gheorghe Dragomir susține că rezultă din actele dosarului că instanța nu i-a permis accesul la informațiile clasificate, în mod corect, în condițiile în care acesta nu era persoană autorizată de cei doi semnatari ai actului clasificat, respectiv Serviciul Român de Informații și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Se arată că acesta din urmă a avut calitatea de parte adversă în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, motiv pentru care ar fi fost lipsită de eficiență o solicitare a autorizației de acces de la acesta din urmă. Este invocată, în acest sens, Hotărârea din 5 august 2020, pronunțată în Cauza *Kövesi împotriva României*, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a respins apărările părții adverse, arătând că era previzibil că un astfel de demers este ineficient, întrucât era, de asemenea, previzibil că o astfel de cerere va fi respinsă. Este invocată, totodată, Hotărârea din 11 ianuarie 2022, pronunțată în Cauza *Corneschi împotriva României*, precitată, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că dispozițiile relevante din Legea nr. 182/2002 se opuneau divulgării de informații clasificate către persoane care nu erau titulare ale unui certificat care le asigura accesul la acest tip de documente.

15. În replică, reprezentantul Ministerului Public subliniază faptul că avocatul autorilor excepției nu a solicitat accesul la informațiile clasificate autorităților competente.

16. În replică, domnul avocat Gheorghe Dragomir arată că susținerea reprezentantului Ministerului Public nu are niciun temei legal, având în vedere aspectele anterior arătate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

17. Prin Încheierea din 14 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.786/2/2017 conexas cu Dosarul nr. 6.770/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) și ale art. 17 lit. f) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate**, excepție ridicată de Mircea Călin Flore și Vadim Don Benyatov într-o cauză având ca obiect

soluționarea unor cereri de anulare a unui act administrativ, respectiv a Protocolului de cooperare instituțională încheiat între Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații.

18. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, deși Protocolul de cooperare instituțională încheiat între Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații nu conținea informații secrete de stat, astfel cum acestea sunt definite prin art. 15 lit. d) din Legea nr. 182/2002, respectiv la art. 4 alin. (2) din Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002, raportate la art. 17 din același act normativ, respectiv nu se încadrau în categoria informațiilor exceptate de la liberul acces al cetățeanului la informațiile de interes public prin dispozițiile art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, însă conțineau informații a căror comunicare era obligatorie, din oficiu, conform art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, cele două instituții anterior menționate au procedat, cu rea-credință, cu încălcarea voită a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 544/2001, la clasificarea protocolului (protocoalelor) în cauză. Se susține că, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, declassificarea informațiilor vizate era obligatorie, conform dispozițiilor art. 23 din Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România. Se arată, de asemenea, că dreptul de acces liber la justiție este lipsit de efectivitate, în condițiile în care instanța civilă nu se sesizează din oficiu, iar titularul său este lipsit de posibilitatea motivării exhaustive a demersului judiciar privind un act care i-a vătămat drepturile și interesele legitime, întrucât nu poate lua cunoștință de conținutul respectivului act, ca urmare a clasificării abuzive a acestuia ca secret de stat. În acest context, se susține că dispozițiile art. 17 lit. f) din Legea nr. 182/2002 nu satisfac standardele de calitate a legii, respectiv cerințele de claritate, precizie și previzibilitate, acestea punând destinatarul legii în insecuritate juridică, prin crearea în privința acestuia a unei stări de incertitudine, motiv pentru care norma anterior referită este neconstituțională.

19. Se mai arată că dispozițiile art. 7 alin. (1) și (4) din Legea nr. 182/2002 creează discriminare între destinatarii legii și că, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații au participat în calitate de părți.

20. Se susține că egalitatea în drepturi, garantată prin art. 16 din Constituție, respectiv prin legea procesual civilă, este iluzorie, atât timp cât destinatarii legii le este refuzat accesul la protocolul contestat; se arată că, în prezenta cauză, judecătorul și procurorul, prin efectul legii, și părții au avut în mod discreționar acces la informațiile clasificate. Se susține că această discriminare este generată de dispozițiile art. 7 din Legea nr. 182/2002, care, astfel, contravin accesului liber la justiție.

21. În ceea ce privește accesul acordat apărătorului ales la informațiile clasificate care constituie secret de stat se susține că acesta este lipsit de finalitate practică, întrucât informațiile care îi sunt aduse la cunoștință nu pot fi comunicate de către avocat clientului său, așa încât acestea nu pot servi apărării, respectiv stabilirii strategiei apărării, care nu este atributul exclusiv al avocatului, ci rezultanta colaborării dintre avocat și clientul său. În acest sens, sunt invocate dispozițiile art. 40 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat. Prin urmare, se susține că eventuala parcurgere a procedurii de autorizare și luare la cunoștință a informației clasificate care privește obiectul cauzei civile, de către avocat, nu este utilă clientului, care are calitatea de parte în procesul civil, acesta

fiind lipsit, în continuare, de posibilitatea, garantată, de altfel, prin legea procesual civilă, de a-și exercita, fie direct și nemijlocit, fie prin avocat, drepturile procesuale, în vederea realizării drepturilor sale subiective.

22. Pe de altă parte, pentru acordarea accesului la informații clasificate, apărătorul ales ar urma să fie supus, potrivit art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002, unor verificări sub aspectul onestității și al profesionalismului, în vederea utilizării acestor informații. Or, onestitatea apărătorului ales este o obligație legală, în interesul clientului, lipsa de loialitate putând fi sancționată conform legii penale. Sunt invocate, în acest sens, prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 51/1995. Totodată, se arată că profesionalismul avocatului privește exclusiv relația sa cu clientul, iar lipsa profesionalismului poate fi contestată exclusiv de către client, verificată, la sesizarea acestuia, și sancționată, atunci este cazul, exclusiv de organele specifice organizării profesiei de avocat, potrivit dispozițiilor Legii nr. 51/1995.

23. Prin urmare, condiționarea activității avocatului de obținerea altor autorizări și în raport cu alte exigențe decât cele reglementate prin Legea nr. 51/1995 încalcă dreptul la muncă, astfel cum acesta este prevăzut la art. 41 din Constituție, precum și dreptul la apărare al clientului, prevăzut la art. 24 din Legea fundamentală.

24. Se menționează că, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, certificarea profesionalismului și onestității apărătorului ales, în sensul dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 182/2002, ar trebui solicitată și obținută de la adversarii autorilor excepției, iar respingerea solicitării are drept consecință afectarea reputației avocatului, având în vedere faptul că refuzul autorizării nu trebuie motivat. Mai mult, se susține că autorizarea accesului la informația nelegal clasificată care face obiectul cauzei civile în care a fost invocată prezenta excepție este condiționată de luarea legăturii cu persoanele care au interese contrare în cauză, având calitatea de părți. Or, potrivit art. 45 alin. (2) din Legea nr. 51/1995, orice contact dintre avocat și o persoană cu interese contrare în cauza în care avocatul este angajat, reprezentantul acesteia sau un terț care se dovedește că este interesat de soluția ce se va pronunța în cauză nu poate fi realizat decât cu acordul expres, prealabil, al clientului, în prezența clientului sau a persoanei desemnate de acesta.

25. De asemenea, se susține că dispozițiile art. 20 din Legea nr. 182/2002 discriminează cetățenii străini în raport cu persoanele care au cetățenie română, sub aspectul posibilității de a contesta clasificarea unor informații, aspect ce contravine dispozițiilor constituționale invocate. În acest sens, se arată că, din definirea scopului, a obiectivelor protecției informațiilor clasificate și a măsurilor ce decurg din aplicarea Legii nr. 182/2002, astfel cum acestea sunt prevăzute la art. 1, 4 și 5 din Legea nr. 182/2002, rezultă existența unei obligații generale de conformare, cu privire la informațiile clasificate și sursele confidențiale ce asigură acest tip de informații, fără distincție sub aspectul calității de cetățean român, cetățean străin sau apatrid a persoanei fizice sau sub aspectul naționalității persoanei juridice în cauză. Așadar, se susține că dispozițiile legale criticate reglementează o obligație generală, nediferențiată, de a nu accede, în mod neautorizat, la informații clasificate în sarcina tuturor persoanelor care nu au o calitate dintre cele prevăzute la art. 7 din Legea nr. 182/2002 de a le cunoaște, precum și dreptul de acces la informațiile clasificate, care este asigurat persoanelor cu privire la care aceste informații produc efecte, motiv pentru care acestea devin persoane interesate.

26. Se arată că prezenta cauză se încadrează în cea de-a doua ipoteză juridică, susținându-se că faptul clasificării Protocolului de cooperare instituțională, încheiat între Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și

Justiție și Serviciul Român de Informații, protocol care a produs efecte față de autorii excepției, le conferă acestora calitatea de destinatar al informației clasificate, respectiv de persoană interesată.

27. Se susține că, în vederea evitării situațiilor indezirabile/inadmisibile în ordinea de drept, prevăzute la art. 3 din Legea nr. 182/2002, legiuitorul a reglementat posibilitatea contestării clasificării și că, având în vedere principiul constituțional al egalității în fața legii, conform căruia unor situații identice li se aplică același regim juridic, posibilitatea legală de contestare a clasificării informațiilor constituie un drept al oricărei persoane interesate. Or, în condițiile în care calitatea de destinatar al informației clasificate/persoană interesată (persoana cu privire la care informația clasificată produce efecte) este una generală, respectiv poate privi, în condiții determinate, și persoane care nu au cetățenia română, prin art. 20 din Legea nr. 182/2002, legiuitorul a restrâns posibilitatea de contestare exclusiv la persoanele fizice sau juridice române, cu excluderea implicită a tuturor celorlalți destinatari/ceorlalte persoane interesate. Așadar, prin textul anterior menționat a fost reglementat un regim juridic diferit, aplicabil unor persoane aflate în situații identice, cu încălcarea principiului constituțional al egalității în fața legii, sub aspectul posibilității de a beneficia de prevederile art. 20 din Legea nr. 182/2002, respectiv sunt excluse persoanele care nu au calitatea de persoane fizice sau juridice române. Se susține că reglementarea unui regim juridic diferit sub aspectul aplicabilității prevederilor art. 20 din Legea nr. 182/2002 nu are o justificare obiectivă și rezonabilă.

28. Prin urmare, se arată că, în măsura în care dispozițiile art. 20 din Legea nr. 182/2002 exclud de la exercitarea dreptului de contestare a clasificării informației persoanele care nu au cetățenie română, deși informațiile în cauză produc efecte asupra drepturilor și obligațiilor acestora, art. 20 din Legea nr. 182/2002 încalcă principiul egalității în fața legii.

29. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

30. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

31. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

32. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

33. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, conform încheierii de sesizare, dispozițiile art. 7 alin. (4) și ale art. 17 lit. f) din Legea nr. 182/2002. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea reține că autorul critică, în realitate, prevederile art. 7 alin. (4) și ale art. 20 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 7 alin. (4): „Accesul la informații clasificate ce constituie secret de stat, respectiv secret de serviciu, potrivit art. 15 lit. d)

și e), este garantat, sub condiția validării alegerii sau numirii și a depunerii jurământului, pentru următoarele categorii de persoane:

a) Președintele României;

b) prim-ministru;

c) miniștri;

d) deputați;

e) senatori;

f) judecători;

g) procurori;

h) magistrați-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, în concordanță cu atribuțiile specifice, sunt îndreptățiți să aibă acces la informațiile clasificate fără îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (1)—(3), respectiv la art. 28, în baza unor proceduri interne ale instituțiilor din care aceștia fac parte, avizate de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, după ce au luat cunoștință de responsabilitățile ce le revin privind protecția informațiilor clasificate și au semnat angajamentul scris de păstrare a secretului prevăzut la art. 36 alin. (3).”;

— Art. 20: „Orice persoană fizică sau juridică română poate face contestație la autoritățile care au clasificat informația respectivă, împotriva clasificării informațiilor, duratei pentru care acestea au fost clasificate, precum și împotriva modului în care s-a atribuit un nivel sau altul de secretizare. Contestația va fi soluționată în condițiile legii contenciosului administrativ.”

34. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la calitatea legii, ale art. 11 alin. (1) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 alin. (1) cu privire la universalitate, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 18 alin. (1) privind cetățenii străini și apatrizi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1) cu privire la accesul liber la justiție, ale art. 24 — *Dreptul la apărare*, ale art. 31 — *Dreptul la informație*, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, ale art. 78 — *Intrarea în vigoare a legii* și ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției*.

35. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 23 februarie 2018, a constatat că sintagma „instanța solicită” cu raportare la sintagma „permiterea accesului la cele clasificate de către apărătorul inculpatului” din cuprinsul dispozițiilor art. 352 alin. (11) din Codul de procedură penală este neconstituțională. Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că sintagma „autoritatea emitentă” din cuprinsul dispozițiilor art. 352 alin. (12) din Codul de procedură penală este neconstituțională. În cuprinsul deciziei anterior menționate, paragraful 71, Curtea a reținut că protecția informațiilor clasificate nu poate avea caracter prioritar față de dreptul la informare al acuzatului și față de garanțiile dreptului la un proces echitabil ale tuturor părților din procesul penal, decât în condiții expres și limitativ prevăzute de lege, și că restrângerea dreptului la informație poate avea loc doar atunci când are la bază un scop real și justificat de protecție a unui interes legitim privind drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor sau siguranța națională, decizia de refuz al accesului la informațiile clasificate aparținând întotdeauna unui judecător. S-a arătat, prin aceeași decizie, paragraful 70, că, având în vedere necesitatea aflării adevărului în procesul penal și cerința explicită a Codului de procedură penală ca o persoană să fie condamnată în baza unui probatoriu care să îi demonstreze vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă, orice informație care poate fi utilă aflării adevărului trebuie să fie folosită în procesul penal. Astfel, în cazul în care informațiile clasificate sunt indispensabile aflării adevărului, accesul la acestea trebuie să fie dispus de judecătorul cauzei atât acuzării, cât și apărării, altfel nu se poate discuta despre o egalitate a armelor și despre

respectarea dreptului la un proces echitabil. Pe de altă parte, accesul la informațiile clasificate poate fi și refuzat de judecător, care, deși constată rolul esențial al acestora în soluționarea cauzei deduse judecății, apreciază că accesul poate conduce la periclitarea gravă a vieții sau a drepturilor fundamentale ale unei alte persoane sau că refuzul este strict necesar pentru apărarea unui interes public important sau poate afecta grav securitatea națională. Prin urmare, s-a reținut că numai un judecător poate aprecia cu privire la interesele care intră în conflict — interesul public, general, al statului, referitor la protejarea informațiilor de interes pentru securitatea națională sau pentru apărarea unui interes public major, respectiv cel individual, al părților unei cauze penale concrete, astfel încât prin soluția pe care o pronunță să asigure un just echilibru între cele două.

36. Astfel, prin decizia mai sus menționată, Curtea Constituțională a conferit apărătorului inculpatului posibilitatea de a avea acces la informațiile clasificate, acces care este însă lăsat la aprecierea judecătorului, acesta putând permite avocatului să ia cunoștință de conținutul acestor informații sau putând refuza acest acces atunci când, deși constată rolul esențial al acestora în soluționarea cauzei deduse judecății, apreciază că accesul poate conduce la periclitarea gravă a vieții sau a drepturilor fundamentale ale unei alte persoane sau că refuzul este strict necesar pentru apărarea unui interes public important sau poate afecta grav securitatea națională.

37. În ceea ce privește criticile formulate de autorii excepției, cu referire la procesul civil în sens larg, Curtea reține că în privința acestuia sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, nefiind incidente prevederile Codului de procedură penală.

38. În acest context, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 182/2002, Curtea constată că au mai fost formulate critici de neconstituționalitate similare cu privire la regulul juridic al accesului avocaților la informațiile clasificate, astfel cum acesta este reglementat prin Legea nr. 182/2002, acestea vizând prevederile art. 7 alin. (4) lit. g) din Legea nr. 182/2002. În acest sens, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 199 din 24 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 30 iunie 2021, paragrafele 14—26, prin care a reținut că dispozițiile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 182/2002 reglementează o excepție de la dispozițiile art. 7 alin. (1) din aceeași lege, conform căroră „persoanele care vor avea acces la informații clasificate secrete de stat vor fi verificate, în prealabil, cu privire la onestitatea și profesionalismul lor, referitoare la utilizarea acestor informații”, și că această soluție legislativă a fost posibilă având în vedere faptul că cele 3 categorii de magistrați, respectiv judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți, reprezintă funcții publice, iar, în privința acestora, dispozițiile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, prevăd o procedură de numire și de depunere a jurământului, fiind astfel îndeplinite condițiile prevăzute în partea introductivă a art. 7 alin. (4) din Legea nr. 182/2002. Totodată, art. 14 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 303/2004 prevede condiția lipsei antecedentelor penale și a cazierului fiscal, precum și condiția bunei reputații în vederea admiterii la Institutul Național al Magistraturii, iar art. 66 alin. (3) din aceeași lege prevede îndeplinirea condițiilor generale de numire pentru funcția de judecător și procuror și pentru ocuparea funcției de magistrat-asistent.

39. Prin aceeași decizie Curtea a reținut că, spre deosebire de funcțiile de magistrat mai sus arătate, conform art. 1 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, profesia de avocat este liberă și independentă, cu organizare și funcționare autonome, în condițiile legii anterior menționate și ale statutului profesiei. Și în privința avocaților

art. 21 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 prevede faptul că, la înscrierea în barou, avocatul depune în fața consiliului baroului, în cadru solemn, un jurământ, însă sfera cazurilor de nedemnitate prevăzute la art. 14 din Legea nr. 51/1995 este una mai restrânsă, fiind enumerate la acest articol: ipoteza persoanei condamnate definitiv prin hotărâre judecătorească la pedeapsa cu închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate; ipoteza persoanei care a săvârșit abuzuri prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului, stabilite prin hotărâre judecătorească, sau a săvârșit abateri disciplinare grave, sancționate cu măsura excluderii din profesie, ca sancțiune disciplinară; ipoteza persoanei căreia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească sau disciplinară; situația persoanei în sarcina căreia s-a reținut, în baza unei hotărâri judecătorești definitive sau prin acte ale organelor profesiei de avocat, fapta de a fi exercitat sau sprijinit, sub orice formă, exercitarea fără drept de către o persoană a profesiei de avocat.

40. Totodată, Curtea a reținut că art. 5 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 prevede obligația judecătorilor, a procurorilor, a magistraților-asistenți și a personalului auxiliar de specialitate de a da anual o declarație pe propria răspundere în care să menționeze dacă soțul, rudele sau afinii până la gradul al IV-lea inclusiv exercită o funcție sau desfășoară o activitate juridică ori activități de investigare sau cercetare penală, precum și locul de muncă al acestora. De asemenea, art. 6 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 prevede în sarcina persoanelor care dețin aceleași funcții anterior enumerate obligația de a face o declarație autentică, pe propria răspundere, potrivit legii penale, privind apartenența sau neapartenența ca agent sau colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică. Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică declarațiile anterior menționate. Consiliul Suprem de Apărare a Țării verifică, din oficiu sau la sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii ori a ministrului justiției, realitatea declarațiilor. Art. 7 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 prevede în privința aceluiași persoane obligația de a completa anual o declarație olografă pe propria răspundere, potrivit legii penale, din care să rezulte că nu au fost și nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai niciunui serviciu de informații. Încălcarea acestor dispoziții legale conduce la eliberarea din funcția deținută, respectiv cea de judecător sau de procuror. Toate aceste declarații se înregistrează și sunt depuse la dosarul profesional, respectiv se arhivează la compartimentul de resurse umane. Or, toate obligațiile anterior arătate sunt de natură a garanta îndeplinirea de către magistrați a condițiilor de onestitate prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002.

41. Curtea a reținut că obligația de a da astfel de declarații nu este prevăzută însă și în sarcina avocaților și că acesta este motivul pentru care, în cadrul procedurii prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002, avocatul este obligat să răspundă la unele chestionare (prevăzute în anexele nr. 15—17 la Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate, care constituie anexa la Hotărârea Guvernului nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 5 iulie 2002), oferind informații referitoare la propria persoană, partenerul/partenera de viață, părinți, frați și surori sau alți membri ai familiei, relații de natură profesională sau personală cu cetățeni străini etc., cerându-i-se să indice persoane care îl cunosc de cel puțin 5 ani, pe mai multe perioade.

42. Luând în considerare această diferență de reglementare a condițiilor privind buna reputație și, respectiv, demnitatea în vederea ocupării funcției de magistrat, respectiv a exercitării profesiei de avocat, garanțiile de onestitate pe care le prezintă

magistrații prin declarațiile anuale pe care le dau conform art. 5 alin. (3), art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, precum și caracterul diferit al celor două profesii (de funcție publică și, respectiv, de profesie liberală), Curtea a reținut că regimul juridic diferit prevăzut de legiuitor în privința celor două categorii profesionale în vederea accesului la informații clasificate are la bază criteriile obiective și rezonabile, care justifică parcurgerea de către avocați a procedurii la care fac referire dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002, respectiv a unei proceduri de verificare a onestității avocaților anterior acordării accesului la informații clasificate.

43. Așadar, Curtea a reținut că, într-adevăr, dispozițiile legale criticate reglementează un regim juridic diferit în privința avocaților și a magistraților procurori, sub aspectul accesului la informațiile clasificate ce constituie secret de stat și, respectiv, secret de serviciu. Acest regim juridic diferit, care presupune o procedură directă de acces al procurorilor la informațiile clasificate ce constituie secret de stat și, respectiv, secret de serviciu și un acces limitat al avocaților la aceleași categorii de informații, nu constituie însă o discriminare de natură a încălca prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, fiind reglementat în considerarea regimului juridic diferit al accesului în cele două profesii anterior menționate și al exercitării acestora. Nu în ultimul rând, regimul diferit de acces la informațiile secrete de stat criticat de autorul excepției este prevăzut în considerarea rolului diferit pe care procurorii și, respectiv, avocații îl au în cadrul procesului penal. Astfel, în timp ce avocatul, conform art. 31 din Codul de procedură penală, asigură dreptul la apărare al părților procesului penal sau al subiecților procesuali, pe care îi asistă sau îi reprezintă, procurorul, potrivit art. 56 din același cod, în calitate de organ de urmărire penală, conduce, controlează și supraveghează activitatea de urmărire penală. Așa fiind, diferența de regim juridic analizată are o justificare obiectivă și rezonabilă, dată de finalitatea reglementării celor două categorii de participanți la procesul penal, fiind în acord cu prevederile art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală.

44. Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 24 din Constituție, Curtea a reținut că dispozițiile art. 7 alin. (4) lit. g) din Legea nr. 182/2002 nu exclud accesul avocaților la informațiile clasificate ce constituie secret de stat și, respectiv, secret de serviciu, acest acces fiind asigurat în condițiile Legii nr. 182/2002 și ale Hotărârii Guvernului nr. 585/2002. În acest sens, legea analizată prevede, la art. 28 alin. (1), că accesul la informațiile secrete de stat este permis numai în baza unei autorizații scrise, eliberate de conducătorul persoanei juridice care deține astfel de informații, după notificarea prealabilă la Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, dispoziții care se aplică, în mod corespunzător, potrivit art. 31 alin. (3) din aceeași lege, în domeniul informațiilor secrete de serviciu. La rândul lor, standardele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002 prevăd la art. 33 că accesul la informații clasificate este permis cu respectarea principiului necesității de a cunoaște numai persoanelor care dețin certificat de securitate sau autorizație de acces, valabile pentru nivelul de secretizare al informațiilor necesare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu. Ambele acte normative antereferte reglementează norme procedurale de acces la cele două categorii de informații. Or, toate aceste dispoziții legale constituie mijloace de acces ce garantează diferitelor categorii profesionale, prin urmare și avocaților, accesul la toate informațiile de care au nevoie pentru a-și exercita rolul legal în cadrul procesului penal, inclusiv la cele reglementate prin textul criticat, constituind, astfel, garanții ale dreptului la apărare, ale accesului la justiție și ale dreptului la un proces echitabil.

45. Mai mult, Curtea, făcând trimitere la soluția și la considerentele Deciziei nr. 21 din 18 ianuarie 2018, precum și la Decizia nr. 287 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 26 iunie 2020, a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 352 alin. (11) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost amendate prin Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018, în cazul în care informațiile clasificate sunt esențiale pentru soluționarea cauzei, instanța poate dispune accesul la documentele clasificate pentru apărătorul inculpatului, în condițiile prevăzute de legea în vigoare care reglementează protecția informațiilor clasificate. Neîntrunirea acestor condiții de către apărătorul inculpatului nu poate atrage incidența sancțiunii prevăzute de art. 352 alin. (12) din Codul de procedură penală, în sensul că „acestea nu pot servi la pronunțarea unei soluții de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei”, întrucât ipoteza de aplicare a sancțiunii este limitată la situația în care „autoritatea emitentă”, și anume instanța judecătorească în lumina Deciziei nr. 21 din 18 ianuarie 2018, „nu permite apărătorului inculpatului accesul la informațiile clasificate”. Or, în condițiile în care acest impediment nu poate fi reținut, ci, dimpotrivă, instanța judecătorească a permis accesul la informațiile clasificate, apărătorul inculpatului nu se poate prevala de faptul că, nedeținând un certificat de securitate sau o autorizație de acces corespunzătoare nivelului de secretizare, i se refuză accesul la respectivele informații, cu consecința îndepărtării lor din ansamblul probator al cauzei. Într-o atare ipoteză, Curtea a reținut că este necesar ca avocatul inculpatului, pentru a asigura efectivitatea dreptului la apărare al acestuia, să inițieze și să parcurgă procedura pentru obținerea autorizațiilor prevăzute de lege, respectiv să se supună măsurilor de verificare și control impuse de lege în scopul asigurării protecției informațiilor clasificate, în acord cu dispozițiile constituționale ce vizează apărarea securității naționale. Așadar, reglementarea strictă a accesului la informațiile clasificate ca fiind secrete de stat, inclusiv sub aspectul stabilirii unor condiții pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care vor avea acces la astfel de informații, nu are ca efect blocarea efectivă și absolută a accesului la informații esențiale pentru soluționarea cauzei, ci creează tocmai cadrul normativ în care două interese aflate în conflict — interesul particular al inculpatului, bazat pe dreptul fundamental la apărare, respectiv interesul general al societății, bazat pe nevoia de apărare a securității naționale — coexistă într-un just echilibru, care dă satisfacție ambelor interese legitime, astfel că niciunul dintre ele nu este afectat în substanța sa.

46. Totodată, prin Decizia nr. 199 din 24 martie 2021, paragraful 25, Curtea a constatat că soluția contrară celei prevăzute de textul criticat, constând în accesul la informațiile clasificate ce constituie secret de stat și, respectiv, secret de serviciu al avocaților, în condițiile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 182/2002, ar determina crearea unei breșe în sistemul național de protecție a informațiilor clasificate, respectiv a unei categorii profesionale care ar avea acces la astfel de informații în mod excedentar, peste nevoile ce rezultă din fiecare cauză penală în care avocații desfășoară activități de asistență și reprezentare. Curtea a reținut că a realizat un raționament similar prin Decizia nr. 1.335 din 9 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2009, prin care instanța de contencios constituțional a reținut că, din rațiuni ce țin de oportunitate, nu toți angajații unei instituții trebuie să obțină certificate de securitate și că, în caz contrar, există riscul creării unei breșe în sistemul național de protecție a informațiilor clasificate, care, spre deosebire de activitatea specifică actului de justiție, nu poate fi acoperită prin invocarea

unor cauze de incompatibilitate ori recuzare. Ca urmare, Curtea a reținut că restricțiile de acces la informațiile clasificate analizate constituie un remediu procesual pentru situațiile în care prezumția de onestitate sau profesionalism ale persoanei care gestionează informații clasificate este pusă la îndoială.

47. Având în vedere toate aceste considerente, Curtea a constatat că dispozițiile art. 7 alin. (4) lit. g) din Legea nr. 182/2002, care prevăd un regim juridic diferit pentru avocați față de cel reglementat în privința procurorilor, sub aspectul accesului la informațiile secrete de stat, nu este de natură a încălca dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

48. Or, cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 199 din 24 martie 2021 sunt aplicabile, în mod corespunzător, și în prezenta cauză, în privința criticilor ce vizează prevederile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 182/2002.

49. Pentru aceleași motive, mai sus analizate, Curtea reține că dispozițiile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 182/2002 nu contravin nici prevederilor constituționale referitoare la înfăptuirea justiției, astfel cum acestea sunt reglementate la art. 124 din Constituție, care prevăd că justiția se înfăptuiește în numele legii, este unică, imparțială și egală pentru toți și judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.

50. În ceea ce privește criticile referitoare la art. 20 din Legea nr. 182/2002, Curtea constată că dispozițiile acestuia trebuie interpretate sistematic, prin raportare la considerentele mai sus prezentate. Astfel, se impune a distinge între destinatarii normei anterior menținute după cum aceștia au sau nu calitatea de inculpați într-un proces penal, respectiv după cum le sunt sau nu le sunt aplicabile dispozițiile art. 352 alin. (11) și (12) din Codul de procedură penală, astfel cum acestea au fost amendate prin Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018.

51. În privința persoanelor fizice sau juridice care au calitatea anterior menționată, acestora le sunt incidente soluția și considerentele Deciziei nr. 21 din 18 ianuarie 2018 coroborate cu cele ale Deciziei nr. 199 din 24 martie 2021, accesul lor la informațiile clasificate fiind asigurat potrivit celor reținute de Curtea Constituțională în cuprinsul acestei jurisprudențe, care nu distinge și nu poate să distingă între inculpați în funcție de cetățenia sau sediul acestora, după cum sunt persoane fizice sau persoane juridice.

52. În ceea ce privește persoanele fizice sau juridice care nu au calitatea de inculpat într-o cauză penală și care doresc să conteste clasificarea anumitor informații, durata pentru care acestea au fost clasificate și modul în care s-a atribuit un nivel sau altul de secretizare, art. 20 din Legea nr. 182/2002 prevede condiția ca aceste persoane să aibă cetățenia română sau sediul în România.

53. În acest context se impune, totodată, a distinge între dreptul de acces la informațiile clasificate și drepturile prevăzute la art. 20 din Legea nr. 182/2002, respectiv dreptul de a face contestație la autoritățile care au clasificat informația respectivă împotriva clasificării informațiilor, împotriva duratei pentru care acestea au fost clasificate, precum și împotriva modului în care s-a atribuit un nivel sau altul de secretizare. Astfel, dreptul de a avea acces la informațiile clasificate, astfel cum acesta este reglementat la art. 352 alin. (11) și (12) din Codul de procedură penală, prin dispozițiile Legii nr. 182/2002, dar și la art. 33—39 din standardele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, nu trebuie confundat cu drepturile reglementate prin textul criticat.

54. În ceea ce privește informațiile clasificate, Curtea reține că, potrivit art. 15 lit. b) din Legea nr. 182/2002, acestea sunt informațiile, datele, documentele de interes pentru securitatea

națională, care, datorită nivelurilor de importanță și consecințelor care s-ar produce ca urmare a dezvăluirii sau diseminării neautorizate, trebuie să fie protejate, acestea fiind împărțite, conform lit. c) a aceluiași art. 15, în secrete de stat și secrete de serviciu.

55. Totodată, potrivit art. 1 din Legea nr. 182/2002, scopul acestei legi este acela de a proteja informațiile clasificate și sursele confidentiale ce asigură acest tip de informații. Protejarea acestor informații se face prin instituirea sistemului național de protecție a informațiilor.

56. De asemenea, conform art. 4 din Legea nr. 182/2002, principalele obiective ale protecției informațiilor clasificate sunt: protejarea informațiilor clasificate împotriva acțiunilor de spionaj, compromitere sau acces neautorizat, alterării sau modificării conținutului acestora, precum și împotriva sabotajelor ori distrugerilor neautorizate și realizarea securității sistemelor informatice și de transmitere a informațiilor clasificate.

57. Având în vedere importanța informațiilor clasificate, scopul Legii nr. 182/2002 și obiectivele protecției astfel reglementate, legiuitorul a prevăzut o procedură specifică și condiții specifice de acces la aceste informații. Printre aceste condiții se numără și cea reglementată la art. 20 din Legea nr. 182/2002, care prevede că doar persoana fizică sau juridică română poate face contestație la autoritățile care au clasificat informația vizată împotriva clasificării informațiilor, a duratei pentru care acestea au fost clasificate, precum și împotriva modului în care s-a atribuit un nivel sau altul de secretizare.

58. Reglementarea acestei condiții este justificată de importanța protecției informațiilor clasificate, aceasta constituind o justificare obiectivă și rezonabilă pentru instituirea de către legiuitor a unui regim juridic diferit în privința exercitării drepturilor prevăzute la art. 20 din Legea nr. 182/2002, după cum persoana fizică sau juridică este o persoană română sau străină.

63. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mircea Călin Flore și Vadim Don Benyatov în Dosarul nr. 4.786/2/2017 conexat cu Dosarul nr. 6.770/2/2017 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 7 alin. (4) și ale art. 20 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

59. Așadar, prevederile art. 20 din Legea nr. 182/2002 nu contravin principiului egalității în drepturi, prevăzut la art. 16 din Constituție.

60. Pentru aceleași motive, textul criticat nu încalcă prevederile art. 18 alin. (1) din Legea fundamentală, protecția generală oferită cetățenilor străini și apatrizi care locuiesc în România prin norma constituțională anterior menționată nefiind afectată de condiția prevăzută la art. 20 din Legea nr. 182/2002.

61. Astfel, condiția criticată de autorii excepției constituie o restrângere a exercitării dreptului de a contesta clasificarea unor informații, durata pentru care acestea au fost clasificate și modul în care s-a atribuit un nivel sau altul de secretizare, restrângere care este însă prevăzută prin lege și se impune pentru apărarea securității naționale, fiind necesară într-o societate democratică. De asemenea, având în vedere scopul Legii nr. 182/2002, măsura analizată este proporțională cu acesta din urmă și este aplicată în acord cu prevederile art. 16 din Constituție, astfel cum s-a arătat mai sus. Totodată, condiția reglementată la art. 20 din Legea nr. 182/2002 nu aduce atingere existenței drepturilor la care fac referire dispozițiile legale criticate, aceste drepturi putând fi exercitate în condițiile și în limitele prevăzute prin Legea nr. 182/2002. Pentru aceste motive, prevederile art. 20 din Legea nr. 182/2002 sunt în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 53.

62. În ceea ce privește pretinsa încălcare prin prevederile art. 20 din Legea nr. 182/2002 a dreptului la informație, prevăzut la art. 31 din Constituție, aceasta nu poate fi reținută, în privința informațiilor clasificate dreptul fundamental anterior menționat exercitându-se potrivit prevederilor art. 2 din Legea nr. 182/2002, care garantează la alin. (1) dreptul de a avea acces la informațiile de interes public, arătând la alin. (2) că accesul la informațiile clasificate este permis numai în cazurile, în condițiile și cu respectarea procedurilor prevăzute de lege.

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu

Luând în considerare că Fondul pentru mediu este un instrument economico-financiar destinat susținerii și realizării proiectelor și programelor pentru protecția mediului și pentru atingerea obiectivelor Uniunii Europene în domeniul mediului și schimbărilor climatice,

având în vedere necesitatea reglementării unor măsuri pentru exceptarea de la plata ecotaxei a pungilor destinate uzului casnic, care nu se încadrează în categoria ambalajelor de desfacere pentru care se datorează ecotaxa, precum și aplicarea unor sancțiuni operatorilor economici pentru neîndeplinirea obligației de evidențiere a ecotaxei pe documentele de vânzare,

întrucât este necesară corelarea valorii contribuției pentru echipamentele electrice și electronice prevăzute la categoria 5 din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, cu modificările și completările ulterioare, respectiv cele prevăzute la categoria 3 din anexa nr. 2 la același act normativ, cu nivelul costurilor de colectare a produselor încadrate în această categorie, în vederea îndeplinirii ratelor de colectare prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare faptul că, potrivit prevederilor art. 16 alin. (9) lit. i) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, organizațiile autorizate să implementeze obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului trebuie să îndeplinească cel puțin obiectivele prevăzute în anexa nr. 5 la lege, aplicate la întreaga cantitate de deșeuri de ambalaje rezultate de la ambalajele preluate pe bază de contract,

ținând cont de necesitatea instituirii obligației de utilizare a aplicației Sistemul informatic de asigurare a trasabilității deșeurilor, denumită în continuare *SIATD*, în sarcina unor noi operatori economici, precum și de aplicare a sancțiunilor corelative în sarcina operatorilor economici care trebuie să utilizeze aplicația informatică *SIATD*,

luând în considerare prevederile art. 29—31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la obligația producătorilor de echipamente electrice și electronice, denumite în continuare *EEE*, și a organizațiilor colective care acționează în numele producătorilor de a asigura o garanție la introducerea unui *EEE* pe piață, care să demonstreze că va fi finanțată gestionarea tuturor deșeurilor de echipamente electrice și electronice, denumite în continuare *DEEE*, provenite de la *EEE* respective,

având în vedere prevederile art. 16 alin. (8) lit. e) din Legea nr. 249/2015, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora, la autorizare, organizația care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului trebuie să constituie o garanție în cuantum de două milioane de lei în favoarea Administrației Fondului pentru Mediu, sub forma unui depozit în numerar sau a unei scrisori de garanție bancară sau alt instrument de garantare emis de către o societate bancară, valabilă pentru întreaga perioadă de autorizare, cu scopul garantării obligațiilor fiscale prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, fiind necesară reglementarea modului de gestionare a garanției astfel constituite,

având în vedere prevederile art. 13, 14 și 40 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2021 privind depozitarea deșeurilor, prin care sunt reglementate garanția financiară de mediu, fondul pentru închiderea și monitorizarea postînchidere a depozitului de deșeuri, precum și modul de constituire a acestora pentru depozitele existente la data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 2/2021,

ținând cont de prevederile art. 6 alin. (11) din Hotărârea Guvernului nr. 788/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.013/2006 privind transferul de deșeuri, cu modificările și completările ulterioare, prin care se desemnează Administrația Fondului pentru Mediu, aflată sub coordonarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, ca fiind instituție publică responsabilă cu gestionarea informațiilor privind transferul de deșeuri,

având în vedere contextul actual, în care la nivel european se pune un accent deosebit pe debirocratizare, simplificare legislativă și digitalizare, faptul că Administrația Fondului pentru Mediu va implementa două programe de finanțare prevăzute în cadrul Planului național de redresare și reziliență (*PNRR*), respectiv Programul „Prima conectare”, prevăzut la capitolul Pilonul I, Tranziție verde, componenta C1: Managementul apei, punctul I3. Sprijinirea conectării populației cu venituri mici la rețelele de alimentare cu apă și canalizare existente, prin care va fi asigurată bransarea/racordarea gospodăriilor vulnerabile la sistemele de alimentare cu apă și de canalizare, și Programul de finanțare a instalațiilor de reciclare a deșeurilor, prevăzut la capitolul Pilonul I, Tranziție verde, componenta C3. Managementul deșeurilor, subinvestiția I1.d. Construirea instalațiilor de reciclare a deșeurilor pentru a îndeplini obiectivele de reciclare din pachetul de economie circulară, prin care va fi asigurată susținerea financiară a operatorilor economici în vederea creșterii capacităților de reciclare a deșeurilor la nivel național,

luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora sunt declarate de utilitate publică inclusiv lucrările de închidere și ecologizare a depozitelor de deșeuri, efectuate de stat prin autoritățile publice centrale, ca urmare a stabilirii în sarcina acestuia de măsuri, în baza unor hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene [art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1), lit. r], iar expropriatorul pentru lucrările de închidere și ecologizare a depozitelor de deșeuri este Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor prin Administrația Fondului pentru Mediu, în contextul Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene, pronunțată în data de 18.10.2018, prin care s-a constatat că România nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul art. 14 lit. (b) coroborat cu art. 13 din Directiva 1999/31 de închidere a depozitelor de deșeuri neconforme, iar gestionarea închiderii acestor depozite revine personalului Administrației Fondului pentru Mediu,

având în vedere complexitatea activităților desfășurate în cadrul instituției, gestionarea unui volum mare de activități aferente implementării dezideratelor, atât de colectare a veniturilor, cât și de gestionare a proiectelor, respectiv urmărirea colectării veniturilor

Fondului pentru mediu, reprezentând taxe și contribuții datorate de către plătitori, persoane juridice și persoane fizice, conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, asigurarea evidenței contribuabililor, efectuarea monitorizării depunerii de către operatorii economici a declarațiilor privind obligațiile la Fondul pentru mediu, desfășurarea inspecțiilor fiscale în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, inițierea și desfășurarea de acțiuni legale în cazul neconformării contribuabililor, în îndeplinirea obligațiilor declarative și de plată, luarea măsurilor privind executarea silită a datornicilor la Fondul pentru mediu, prevenirea evaziunii fiscale în ceea ce privește taxele și contribuțiile la Fondul pentru mediu, organizarea primirii cererilor de finanțare formulate de către solicitanți, potențiali beneficiari ai finanțării din Fondul pentru mediu și a proiectelor aferente propuse, organizarea selecției proiectelor depuse de către solicitanți, urmărirea și controlul implementării proiectelor aprobate și finanțate, verificarea, autorizarea și efectuarea plăților către beneficiarii de finanțare din Fondul pentru mediu, efectuarea controalelor la beneficiarii proiectelor finanțate, activități care contribuie atât din punct de vedere legislativ, cât și al sănătății publice, la punerea în concordanță a practicilor europene cu privire la protecția mediului, fiind necesară salarizarea corespunzătoare a personalului din cadrul Administrației Fondului pentru Mediu la nivelul celorlalți salariați din cadrul instituțiilor care desfășoară același tip de activități, precum și majorarea numărului personalului instituției,

ținând cont de faptul că în lipsa personalului care ar trebui să desfășoare activități de colectare a sumelor ce se constituie venit la Fondul pentru mediu, pe de o parte, dar și a celui însărcinat cu realizarea activităților ce țin de gestionarea proiectelor și programelor finanțate din Fondul pentru mediu sau din Planul național de redresare și reziliență, pe de altă parte, se prejudiciază în mod grav și iremediabil atingerea țințelor de mediu pe care România și le-a asumat prin cadrul legislativ specific componentei de mediu,

deoarece aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.193 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (3), după litera n) se introduce o nouă literă, lit. o), cu următorul cuprins:

„o) gestionează sisteme informatice care permit monitorizarea tranzacțiilor cu deșeuri pe teritoriul național.”

2. La articolul 3, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4)1, cu următorul cuprins:

„(4)1 În exercitarea atribuțiilor de la alin. (3) lit. d), Administrația Fondului poate colabora cu unitățile administrativ-teritoriale sau cu subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, prin contracte de delegare multianuale încheiate cu acestea, în vederea derulării în comun a proiectelor și programelor pentru protecția mediului care au ca beneficiari finali ai finanțării din Fondul pentru mediu persoane fizice.”

3. La articolul 3, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Administrația Fondului este agenție de implementare a proiectelor/structură de implementare pentru obiective de investiții din cadrul componentelor Planului național de redresare și reziliență al României, în numele beneficiarilor.”

4. La articolul 4, alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Președintele Administrației Fondului este ajutat în activitatea sa de doi vicepreședinți, cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a prim-ministrului, la propunerea conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, precum și de un secretar general, numit în condițiile legii.

(7) Președintele Administrației Fondului poate delega atribuțiile sale vicepreședinților, secretarului general sau altor persoane cu funcții de conducere din cadrul Administrației Fondului, în condițiile legii. Atribuțiile vicepreședinților și ale secretarului general se stabilesc de către președintele Administrației Fondului, prin dispoziție.”

5. La articolul 4, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (8)1, cu următorul cuprins:

„(8)1 Numărul maxim de posturi pentru Administrația Fondului este de 350, exclusiv președintele, vicepreședinții și secretarul general.”

6. La articolul 4, după alineatul (9) se introduc trei noi alineate, alin. (9)1—(9)3, cu următorul cuprins:

„(9)1 Personalul din cadrul Administrației Fondului implicat în gestionarea Fondului pentru mediu din care se finanțează proiectele/programele de mediu beneficiază de majorarea salariului de bază cu până la 50%, în limita alocării bugetare, pe perioada desfășurării activității în acest domeniu.

(9)2 Majorarea prevăzută la alin. (9)1 se acordă cu condiția respectării de către personalul Administrației Fondului a următoarelor criterii:

a) desfășurarea activităților privind elaborarea sau avizarea ghidurilor de finanțare;

b) desfășurarea activităților de analiză a cererilor de finanțare, de implementare și de monitorizare a proiectelor care fac obiectul contractelor de finanțare;

c) desfășurarea activităților privind elaborarea și avizarea proiectelor de acte normative, asigurarea legalității actelor emise/semnate de către președintele Administrației Fondului, asigurarea de consultanță în ceea ce privește interpretarea/respectarea/aplicarea legislației în vigoare cu privire la activitatea instituției, reprezentarea și apărarea intereselor instituției în fața instanțelor judecătorești și în cadrul oricărei alte proceduri judiciare prevăzute de lege, avizarea proiectelor de contracte și a altor lucrări cu caracter juridic;

d) desfășurarea activităților de angajare a cheltuielilor și efectuare a ordonanțelor de plată și de trimestrializare a bugetului de venituri și cheltuieli al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu, precum și alte activități care sunt în legătură cu acestea sau cu asigurarea evidenței contabile;

e) desfășurarea activităților de urmărire a realizării creanțelor fiscale la Fondul pentru mediu;

f) desfășurarea activităților de inspecție fiscală, evidență și colectare creanțe, de asistență a contribuabililor și de efectuare a procedurilor fiscale și a restituirilor de sume, potrivit legii, precum și de analiză a riscului și monitorizare administrare fiscală;

g) desfășurarea activităților de inventariere a patrimoniului instituției, de gospodărire și întreținere a bunurilor mobile și imobile;

h) desfășurarea activităților de aplicare a legislației privind liberul acces la informațiile de interes public;

i) desfășurarea activităților specifice organizării concursurilor de selecție a personalului, de recrutare, selectare și încadrare a personalului în scopul îndeplinirii atribuțiilor specifice instituției, precum și a activităților specifice întocmirii/evidenței statelor de funcții și de personal;

j) desfășurarea activităților specifice de audit în cadrul instituției;

k) desfășurarea activităților de achiziție publică.

(9³) Criteriile prevăzute la alin. (9²) se detaliază în procedura aprobată prin dispoziție a președintelui Administrației Fondului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”.

7. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Din Comitetul director al Administrației Fondului fac parte președintele, vicepreședintele, secretarul general și conducătorii direcțiilor și ai direcțiilor generale ale acesteia.”

8. La articolul 9 alineatul (1), literele d), q) și v) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) o contribuție de 2 lei/kg, datorată pentru diferența dintre cantitățile de deșuri de ambalaje corespunzătoare obiectivelor minime de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și de valorificare prin reciclare prevăzute în anexa nr. 3 și cantitățile de deșuri de ambalaje efectiv valorificate sau incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie și valorificate prin reciclare, de către: operatorii economici care introduc pe piața națională produse ambalate, operatorii economici care importă/achiziționează intracomunitar produse ambalate pentru utilizare/consum propriu, operatorii economici care supraambalează produse ambalate individual în vederea revânzării/redistribuirii, operatorii economici care introduc pe piața națională ambalaje de desfacere și operatorii economici care dau spre închiriere, sub orice formă, cu titlu profesional, ambalaje;

q) ecotaxa, în valoare de 0,15 lei/bucată, aplicată tuturor pungilor de transport, cu excepția celor fabricate din materialele care respectă cerințele SR EN 13432:2002; ecotaxa se încasează de la operatorii economici care introduc pe piața națională astfel de ambalaje de desfacere și se evidențiază distinct pe documentele de vânzare, iar valoarea acesteia se afișează la loc vizibil la punctul de vânzare/desfacere, în vederea informării consumatorilor finali. Sunt exceptate de la plata ecotaxei pungile de uz casnic introduse pe piața națională de către operatorii economici, aceștia având obligația să le inscripționeze individual cu sintagma «pungi de uz casnic»; este interzisă comercializarea pungilor de uz casnic ca ambalaje la punctul de vânzare/desfacere;

v) o contribuție de 2 lei/kg, datorată de către: operatorii economici autorizați pentru implementarea răspunderii extinse a producătorului în domeniul ambalajelor și deșeurilor de ambalaje, plata făcându-se pentru diferența dintre cantitățile de deșuri corespunzătoare obiectivelor anuale, stabilite în anexa nr. 3, și cantitățile efectiv valorificate, în limita garanției prevăzute la art. 16 alin. (8) lit. e) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, și persoane juridice legal constituite, autorizate de Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor din cadrul Ministerului Economiei pentru preluarea responsabilității pentru gestionarea deșeurilor de anvelope uzate, plata făcându-se pentru diferența dintre cantitățile corespunzătoare obiectivelor anuale de gestionare a deșeurilor de anvelope uzate și cantitățile efectiv gestionate.”

9. Articolul 9¹ se abrogă.

10. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contribuțiile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d), i), v), w)—y) se plătesc numai în cazul neîndeplinirii obiectivelor stabilite de legislația în vigoare, pentru:

a) cantitățile de deșuri de ambalaje corespunzătoare ambalajelor pe care operatorii economici prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. d) nu le-au contractat cu operatorii economici autorizați pentru implementarea obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorului;

b) cantitățile de deșuri de ambalaje pentru care operatorii economici prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. d) au încheiat contracte cu operatorii economici autorizați pentru implementarea obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorului și pentru care aceștia din urmă nu au îndeplinit obiectivele prevăzute de lege, după executarea garanției prevăzute la art. 16 alin. (8) lit. e) din Legea nr. 249/2015, cu modificările și completările ulterioare;

c) cantitățile de deșuri de anvelope uzate corespunzătoare cantităților de anvelope pentru care operatorii economici prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. i) nu au predat responsabilitatea unor persoane juridice legal constituite;

d) cantitățile de deșuri de echipamente electrice și electronice, respectiv deșuri de baterii și acumulatori portabili, corespunzătoare echipamentelor electrice și electronice, respectiv bateriilor și acumulatorilor portabili pentru care operatorii economici prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. w) și x) nu au predat responsabilitatea pe bază de contract către o organizație colectivă;

e) cantitățile de deșuri de ambalaje corespunzătoare ambalajelor pe care operatorii economici autorizați pentru implementarea obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorului, prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v), le-au contractat;

f) cantitățile de deșuri de anvelope uzate corespunzătoare anvelopelor noi și/sau uzate, destinate reutilizării, pentru care persoanele juridice legal constituite, prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v), au preluat responsabilitatea;

g) cantitățile de deșuri de echipamente electrice și electronice, respectiv deșuri de baterii și acumulatori portabili, corespunzătoare echipamentelor electrice și electronice, respectiv bateriilor și acumulatorilor portabili, pentru care operatorii prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. y) au preluat responsabilitatea.”

11. La articolul 10, alineatul (2¹) se abrogă.

12. La articolul 10, după alineatul (2²) se introduce un nou alineat, alin. (2³), cu următorul cuprins:

„(2³) În cazul în care Administrația Fondului constată ca nefiind colectate, valorificate sau reciclate cantitățile de deșuri pe care persoanele juridice prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v) și y) le-au contractat, acestea nu sunt luate în considerare la îndeplinirea obiectivelor de valorificare.”

13. La articolul 10, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Aplicația informatică SIATD se utilizează de către persoanele juridice legal constituite, autorizate de Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor din cadrul Ministerului Economiei prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v), care gestionează deșuri de ambalaje, de către operatorii economici care desfășoară activități de colectare, valorificare sau salubritate și raportează deșuri pentru contribuabilii prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. v) și y), precum și de către persoanele juridice ale căror costuri nete și/sau costuri de colectare, valorificare, sortare sau raportare sunt finanțate de către persoanele juridice prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v) și y).”

14. La articolul 10, după alineatul (9) se introduc patru noi alineate, alin. (10)—(13), cu următorul cuprins:

„(10) Persoanele juridice prevăzute alin. (9) trebuie să respecte termenul prevăzut în Instrucțiunile de utilizare a aplicației informatice SIATD, în vederea monitorizării și verificării corectitudinii tranzacțiilor cu deșeuri de ambalaje, anvelope, echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori portabili în sistemul răspunderii extinse a producătorului, aprobate prin ordinul ministrului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(11) Începând cu data de 1 ianuarie 2023, aplicația informativă SIATD se utilizează de către persoanele juridice legal constituite, autorizate de Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor din cadrul Ministerului Economiei prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v) care gestionează anvelope uzate și persoanele juridice prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. y) care gestionează baterii și acumulatori portabili, precum și echipamente electrice și electronice.

(12) Începând cu data de 1 ianuarie 2024, aplicația informativă SIATD se utilizează de către persoanele juridice care gestionează deșeuri municipale, astfel cum sunt prevăzute la pct. 13 din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare.

(13) Aplicația informativă SIATD se utilizează și de către operatorii economici care transportă transfrontalier deșeuri în vederea valorificării în România.”

15. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sumele prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d), i), j), p), v), w) și x) se declară și se plătesc anual de către persoanele juridice care desfășoară respectivele activități, până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor.”

16. La articolul 11, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) Sumele prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. q) se declară și se plătesc trimestrial de către persoanele juridice care desfășoară respectivele activități, până la data de 25 a lunii următoare trimestrului în care s-a desfășurat activitatea. Persoanele juridice vor declara trimestrial numărul de pungii de transport, fiecare material component al acestora, precum și grosimea peretelui respectivelor pungii.”

17. La articolul 11, după alineatul (2³) se introduce un nou alineat, alin. (2⁴), cu următorul cuprins:

„(2⁴) În cazul operatorilor economici care au încheiat contracte cu operatorii autorizați prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. v), sumele prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d) se stabilesc prin decizie emisă de Administrația Fondului, după executarea garanției de la art. 122 și apoi a garanției de la art. 16 alin. (8) lit. e) din Legea nr. 249/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se plătesc în funcție de data comunicării deciziei, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1—15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare inclusiv;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16—31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare inclusiv.”

18. La articolul 11, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Declarația se depune la Administrația Fondului prin mijloace electronice de transmitere la distanță, iar plata se realizează într-un cont de venituri al bugetului Fondului pentru mediu, distinct, deschis la trezorerie pe numele acesteia.”

19. La articolul 12, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alin. (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Începând cu data de 1 ianuarie 2023, cantitățile de deșeuri de ambalaje care nu se regăsesc în aplicația informativă SIATD nu vor fi luate în calcul la realizarea obiectivelor minime de gestionare a deșeurilor.

(9) Începând cu data de 1 ianuarie 2024, cantitățile de deșeuri de anvelope, echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori portabili care nu se regăsesc în aplicația informativă SIATD nu vor fi luate în calcul la realizarea obiectivelor minime de gestionare a deșeurilor.”

20. După articolul 12 se introduce un nou capitol, capitolul III¹: Garanții, cuprinzând articolele 12¹—12³, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III¹

Garanții

Art. 12¹. — (1) Administrația Fondului gestionează un cont separat la Trezoreria Statului, în care se încasează de la producătorii de echipamente electrice și electronice, respectiv de la organizațiile colective sumele încasate din executarea garanției constituite potrivit prevederilor art. 29 și 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Administrația Fondului verifică corectitudinea datelor raportate de către producători și organizații colective, precum și modul de calcul și de constituire a garanției prevăzute la alin. (1).

(3) Metodologia de constituire și gestionare a garanției financiare prevăzute la alin. (1) pentru producătorii de echipamente electrice și electronice și pentru organizațiile colective, precum și cu privire la utilizarea acesteia de către Administrația Fondului se stabilește prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, la propunerea Administrației Fondului.

(4) Administrația Fondului execută garanția financiară constituită de către producătorul individual, după cum urmează:

a) în cazul în care producătorul își încetează activitatea înainte de terminarea perioadei de garantare, pentru produsele introduse pe piața națională și rămase negestionate, pentru care a constituit garanția;

b) în cazul în care producătorul, la sfârșitul perioadei de garantare, nu își îndeplinește obligația de finanțare a colectării, tratării, reciclării, valorificării și eliminării nepoluante a deșeurilor provenite de la echipamentele electrice și electronice introduse pe piața națională, pentru care a constituit garanția și care au rămas negestionate;

c) în cazul neîndeplinirii obligațiilor de finanțare a colectării, tratării, reciclării, valorificării și eliminării nepoluante a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, pentru echipamentele electrice și electronice pentru care producătorul nu și-a îndeplinit obligațiile.

(5) Administrația Fondului execută garanția financiară constituită potrivit alin. (1) de către organizația colectivă în cazul în care:

a) organizația colectivă urmează să își înceteze activitatea;

b) se solicită intrarea într-o procedură de insolvență sau lichidare a organizației colective;

c) organizației colective i se anulează licența de operare;

d) organizația colectivă nu își îndeplinește obligațiile de finanțare a gestionării deșeurilor de echipamente electrice și electronice.

(6) În situațiile prevăzute la lit. a) și b), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Administrația Fondului în termen de 3 zile de la data la care a luat la cunoștință că urmează modificarea stării de fapt sau de drept a organizației colective.

(7) În situațiile prevăzute la lit. c) și d), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului comunică Administrației Fondului decizia sa la data la care informează organizația colectivă.

(8) Administrația Fondului autorizează utilizarea sumelor încasate ca urmare a executării garanțiilor financiare, pentru finanțarea proiectelor de colectare, transport, tratare, reciclare, valorificare și eliminare în condiții de protecție a mediului a

deșeurilor de echipamente electrice și electronice provenite de la gospodăriile particulare.

(9) Sumele provenite din executarea garanției potrivit alin. (1) se constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu.

Art. 122. — (1) Garanția prevăzută la art. 16 alin. (8) lit. e) din Legea nr. 249/2015, cu modificările și completările ulterioare, se execută de către Administrația Fondului în cazul în care au fost stabilite obligații de plată în sarcina operatorilor economici prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. v) și nu au fost stinse din garanția prevăzută la alin. (2). În cazul în care obligația de plată depășește garanția, contribuția rămasă va fi datorată de către operatorii economici prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. d) care au încheiat contract cu organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorului pentru care au fost stabilite obligații de plată, în baza deciziei de impunere emise de Administrația Fondului.

(2) Operatorii economici care desfășoară activități de colectare, valorificare, salubritate sau brokeraj și raportează deșeurile pentru contribuabilii prevăzuți la lit. v) constituie o garanție în cuantum de 500.000 lei în favoarea Administrației Fondului, sub forma unui depozit în numerar sau a unei scrisori de garanție bancară, valabilă pentru întreaga perioadă în care raportează deșeurile, cu scopul garantării obligațiilor fiscale prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Garanția se actualizează începând cu anul următor cu un procent de 15% din valoarea serviciului prestat anul anterior către organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorului.

(4) Garanția prevăzută la alin. (2) se execută de către Administrația Fondului în cazul în care au fost stabilite obligații de plată în sarcina contribuabililor prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. v) din culpa operatorilor economici care desfășoară activități de colectare, valorificare, salubritate sau brokeraj.

(5) În cazul în care operatorii economici care desfășoară activități de colectare, valorificare, salubritate sau brokeraj nu constituie garanția prevăzută la alin. (2), nu pot accesa sistemul SIATD și nu pot raporta cantități de deșeurile pentru operatorii economici prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. v).

(6) Metodologia de constituire, gestionare și executare a garanțiilor financiare prevăzute la art. 12² alin. (1) și (2) se stabilește prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, la propunerea Administrației Fondului.

(7) Sumele provenite din executarea garanției potrivit alin. (1) se constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu.

Art. 123. — (1) Administrația Fondului gestionează garanția financiară de mediu constituită, potrivit prevederilor art. 13 și ale art. 40 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2021 privind depozitarea deșeurilor, de către proprietarii sau administratorii depozitelor.

(2) Sumele reprezentând garanția prevăzută la alin. (1) se constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu.

(3) Valoarea lucrărilor stabilite prin proiectul tehnic al depozitului se va actualiza anual.

(4) Administrația Fondului verifică corectitudinea modului de calcul și de constituire a garanției prevăzute la alin. (1).

(5) Metodologia de constituire, gestionare și utilizare a garanției financiare de mediu prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, la propunerea Administrației Fondului.

(6) Administrația Fondului execută garanția financiară de mediu sau fondul pentru închiderea și monitorizarea postînchiderea a depozitului, constituite de către proprietarii sau administratorii depozitelor după cum urmează:

a) garanția financiară de mediu, în cazul în care se constată neconformități privind cerințele de protecție a mediului și a sănătății populației și/sau cele din autorizația de mediu/

autorizația integrată de mediu și acestea nu sunt remediate de către operator/titular sau administratorul depozitului;

b) fondul pentru închiderea și monitorizarea postînchidere, în cazul în care, la finalul perioadei de operare a depozitului, nu sunt realizate lucrările de închidere sau cele referitoare la monitorizarea postînchidere, conform proiectului tehnic de închidere a depozitului;

c) în cazul în care proprietarii sau administratorii depozitelor intră în procedura de faliment sau reorganizare judiciară.

(7) Sumele încasate de Administrația Fondului ca urmare a executării garanțiilor financiare de mediu rămân la dispoziția Administrației Fondului, iar după perioada de monitorizare postînchidere se utilizează pentru finanțarea proiectelor privind gestionarea deșeurilor.

(8) Verificarea valorii fondului pentru închiderea și monitorizarea postînchidere se va efectua în baza devizelor generale privind cheltuielile necesare realizării lucrărilor de închidere și pentru monitorizarea postînchiderea a depozitului.”

21. La articolul 13, alineatul (5¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5¹) Beneficiarul proiectelor/programelor prevăzute la alin. (1) lit. m), s) și w) poate fi și Administrația Fondului, în acest caz aplicându-se prevederile legislației în vigoare privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare. Prin excepție de la prevederile alin. (7), finanțarea se acordă în baza aprobării Comitetului de avizare.”

22. După articolul 13 se introduce un nou articol, art. 13¹, cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. — (1) Lista programelor/proiectelor, prevăzute la art. 3 alin. (4¹), care se implementează pe bază de contract de delegare încheiat cu unitățile administrativ-teritoriale sau cu subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor se aprobă prin ordin al ministrului autorității centrale pentru mediu, cu consultarea structurilor asociative ale administrației publice locale.

(2) După aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli anual, Administrația Fondului încheie contracte de delegare cu unitățile administrativ-teritoriale/subdiviziunile administrativ-teritoriale, în limita bugetului aprobat.

(3) În baza contractelor de delegare și a ordinului ministrului autorității centrale pentru mediu de aprobare a programelor/proiectelor care se implementează pe bază de contract de delegare, Administrația Fondului virează către unitățile administrativ-teritoriale/subdiviziunile administrativ-teritoriale, la o poziție distinctă de venituri, suma prevăzută în acordul de delegare.

(4) Autoritățile publice locale încheie contracte de finanțare multianuală cu beneficiarii persoane fizice, în limita sumelor prevăzute în contractul de delegare.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 58 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, sumele alocate bugetelor locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale potrivit prevederilor alin. (3), rămase neutilizate la sfârșitul anului, nu se regularizează, se reflectă în excedentul bugetului local și se utilizează în anul următor, cu aceeași destinație.

(6) Sumele neutilizate la finalizarea contractului de delegare se restituie în termen de 10 zile lucrătoare, în contul Administrației Fondului.

(7) Recuperarea creanțelor bugetare rezultate din derularea contractelor de finanțare este în atribuția autorităților publice locale.”

23. La articolul 15, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Neutilizarea aplicației informatice SIATD de către persoanele juridice prevăzute la art. 10 alin. (9) și (11)—(13) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 80.000 lei la 100.000 lei.”

24. La articolul 15, după alineatul (5) se introduc șapte noi alineate, alin. (6)—(12), cu următorul cuprins:

„(6) Nerespectarea de către persoanele prevăzute la art. 10 alin. (9) și (11)—(13) a termenelor prevăzute în Instrucțiunile de utilizare a aplicației informatice SIATD, în vederea monitorizării și verificării corectitudinii tranzacțiilor cu deșeuri, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 9.000 lei la 10.000 lei.

(7) Nerespectarea obligației de evidențiere a ecotaxei pe documentele de vânzare, prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. q), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 9.000 lei la 10.000 lei.

(8) Nerespectarea interdicției de comercializare de către operatorii economici, prin punctele de vânzare/desfacere a pungilor de uz casnic ca ambalaje, prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. q), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 9.000 lei la 10.000 lei.

(9) Nerespectarea obligației de inscripționare sau inscripționarea eronată a pungilor de uz casnic de către operatorii economici care le introduc pe piața națională, potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) lit. q), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 25.000 lei.

(10) Inscripționarea pungilor de transport care nu intră în categoria pungilor de uz casnic, cu sintagma «pungi de uz casnic», constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei.

(11) Calcularea în mod eronat a garanției constituite potrivit prevederilor art. 12¹ alin. (1) sau ale art. 12³ alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 90.000 lei la 100.000 lei.

(12) Raportarea de date false de către persoanele prevăzute la art. 10 alin. (9), (11)—(13), prin intermediul aplicației informatice SIATD, constituie contravenție și se sancționează, prin derogare de la dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 200.000 lei la 250.000 lei.”

25. La articolul 16 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

„c) de către personalul de specialitate din cadrul Administrației Fondului, Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și/sau Gărzii Naționale de Mediu, prin unitățile sale teritoriale, pentru contravențiile prevăzute la art. 15 alin. (6)—(12).”

26. Anexa nr. 5 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta ordonanță de urgență.

Art. II. — (1) Prevederile art. 9 alin. (1) lit. d), q) și v) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul

pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță de urgență, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2023.

(2) Prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță de urgență, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2023.

(3) Sancțiunile prevăzute la art. 15 alin. (8)—(10) și (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță de urgență, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2023.

Art. III. — Prevederile art. 9 alin. (1) lit. v¹) și ale art. 10 alin. (2²) și alin. (3⁵) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă la data de 1 ianuarie 2023.

Art. IV. — Prevederile din anexa nr. 5 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2023.

Art. V. — Instrucțiunile privind emiterea deciziei prevăzute la art. 11 alin. (24) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță de urgență, se aprobă prin ordinul conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, la propunerea Administrației Fondului, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. VI. — Instrucțiunile de utilizare a aplicației informatice SIATD de către persoanele juridice care gestionează deșeuri municipale prevăzute la art. 10 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță de urgență, se aprobă prin ordinul conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, la propunerea Administrației Fondului, în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
Mihaela-Ioana Kaitor,
secretar de stat

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Corvin Nedelcu,
secretar general

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,
Mădălin-Cristian Vasilcoiu,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,
Mihai Diaconu,
secretar de stat

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,
Marin Țole,
secretar de stat

Contribuția pentru echipamente electrice și electronice

Categoria de echipamente electrice și electronice (conform anexei nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, cu modificările și completările ulterioare)	Contribuția (lei/kg)
Categoriile 1—2, 4—6 din anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare	4
Categoria 3 din anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare	8

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE**privind eliberarea domnului Octavian Oprea din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității pentru Digitalizarea României**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 89/2020 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Digitalizarea României, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Octavian Oprea se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității pentru Digitalizarea României.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 20 septembrie 2022.
Nr. 468.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**privind aprobarea contractării de către Ministerul Finanțelor a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în sumă totală de până la 3,5 miliarde euro, prin lansarea a două serii noi de obligațiuni denominate în euro cu maturitatea de 4 ani și, respectiv, maturitatea de 7 ani, în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes” și desemnarea administratorilor tranzacției**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, al prevederilor pct. 4.1.a), b) 2 subpct. 10, 11 și 15 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și al prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, cu modificările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă contractarea de către Ministerul Finanțelor a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, în sumă totală de până la 3,5 miliarde euro, prin lansarea a două serii noi de obligațiuni denominate în euro cu maturitatea de 4 ani și, respectiv, maturitatea de 7 ani, împrumuturile fiind denumite în continuare *emisiune*. Suma finală, precum și ceilalți termeni și condiții financiare urmează să fie stabilite la momentul lansării emisiunii, în funcție de condițiile de piață.

Art. 2. — Emisiunea este administrată de Citigroup Global Markets Europe AG, Erste Group Bank AG, J.P. Morgan SE, Raiffeisen Bank International AG și Société Générale.

Art. 3. — Suma aferentă emisiunii se virează în contul de valută deschis pe numele Ministerului Finanțelor la Banca Națională a României și se utilizează pentru finanțarea deficitului bugetar, refinanțarea și rambursarea anticipată a datoriei publice guvernamentale, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare privind datoria publică.

Art. 4. — Plata serviciului datoriei publice aferente emisiunii se asigură conform legislației în vigoare privind datoria publică.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 20 septembrie 2022.

Nr. 2.603.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

